

Arrest

nr. 163 859 van 10 maart 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Gemeente MEEUWEN-GRUITRODE, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Meeuwen-Gruitrode van 2 juli 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 augustus 2015 met refertenummer 56051.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat D. WINTERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. GEENS, die loco advocaat R. VERACHTERT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 maart 2015 dient de verzoekster een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving als werkzoekende (bijlage 19) bij het gemeentebestuur van Bree.

De verzoekster verhuist naar Meeuwen-Gruitrode alwaar zij op 23 april 2015 wordt ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 2 juni 2015 neemt de burgemeester van de gemeente Meeuwen-Gruitrode (hierna: de burgemeester) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (op de bijlage 20 wordt de vermelding dat een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven, doorgehaald).

Op 2 juli 2015 neemt de burgemeester een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten.

Het betreft de thans bestreden beslissingen, met name enerzijds de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en anderzijds de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten, die gezamenlijk en onder de vorm van een bijlage 20 aan de verzoekster werden ter kennis gebracht op 2 juli 2015 en die als volgt zijn gemotiveerd:

“In uitvoering van artikel 51, §1, derde lid, gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen, die op 02/03/2015 werd ingediend door:

Naam: K(...)

Voorna(a)m(en) B(...)

Nationaliteit: Nederland

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te / verklaart te

Verblijven te: (...)

Om de volgende reden geweigerd :

- X De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie:
Betrokkene legt onvoldoende bewijzen voor werkzoekende te zijn. Ontbrekende documenten: sollicitatiebrieven en bewijs dat betrokkene reële kans maakt om te worden aangesteld.*

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Over de rechtspleging

De verzoekster heeft de griffie van de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), er tijdig van in kennis gesteld dat zij geen synthesesamenvatting wenst neer te leggen.

Dienvolgens wordt de procedure verder gezet overeenkomstig artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekster de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 51, §1, derde lid van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit).

Het middel wordt als volgt toegelicht:

“De beslissing van de burgemeester dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek én dient rekening te houden met alle elementen van het dossier en alle levensomstandigheden van verzoekster. Verzoekster is van oordeel dat de verwerende partij te onzorgvuldig en vooral te vlug tot een beslissing is gekomen.

De verwerende partij heeft onvoldoende rekening gehouden met volgende elementen:

Verzoekster heeft geen enkele kans gekregen om de vereiste stukken voor te leggen aangezien de aangetekende brief niet aan haar is aangeboden geweest. Deze is aangeboden geweest bij de buurvrouw en verzoekster heeft nooit in de brievenbus een bewijs aangetroffen dat zij een aangetekende brief diende op te halen bij de post.

Verder is het verzoek tot het bijbrengen van de stukken, geformuleerd via de bijlage 20 van 02.06.2015 nooit aan verzoekster betekend doch slechts enkel 1 dag voor de betekening van huidige bestreden beslissing.

Dit is niet redelijk! Hoe kan verzoekster nu haar dossier in orde maken als EU-burger als men een verzoek tot inlevering van stukken pas aan haar ter kennis brengt samen met de definitieve weigering van verblijf!

Dit ontnemt verzoekster elk recht tot verblijf als EU-burger. Verzoekster heeft immers voldoende stukken ter beschikking en gaat in september 2015 terug werken.

Zij heeft dus wel degelijk reële kansen op de arbeidsmarkt.

De burgemeester had dus niet zomaar het dossier mogen sluiten maar had in eerste instantie de bijlage 20 van 02.06.2015 tijdig moeten betekenen zodat verzoekster werkelijk nog 1 maand de tijd had om de stukken bij te brengen.

De verwerende partij had verzoekster niet meteen het verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie mogen ontfangen. De verwerende partij had minstens bijkomende stukken moeten opvragen zodat meteen duidelijk zou worden dat verzoekster reële kansen op de arbeidsmarkt heeft.

De bestreden beslissing is geenzins op redelijk wijze genomen en getuigt van onzorgvuldig gedrag in hoofde van de verwerende partij.

In ieder geval heeft verwerende partij te voorbarig een beslissing genomen.

Gelet op het bovengaande heeft verzoekster de schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel aangetoond.

Bovendien toont verzoekster een schending van artikel 51 §1, derde lid van het KB van 8 oktober 1981 aan."

3.2. De verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

"Cliënte wenst volgend antwoord te formuleren op het door verzoekster d.d. 30.07.2015 neergelegde verzoekschrift.

Verzoekster diende op 02.03.2015 bij de gemeente Bree een aanvraag in voor een verblijfskaart in de hoedanigheid van een burger van de Unie.

Door de gemeente werd haar terstond een bijlage 19 overhandigd waarin stond dat verzoekster voor 02.06.2015 bijkomende bewijsstukken moest binnenbrengen zijnde: inschrijvingsbewijs VDAB, bewijs sollicitaties, bewijzen reële kans op werk (diploma's, beroepsopleidingen, enz).

Op de gemeente Bree beweerde verzoekster dat zij via K(...) interim werkte bij N(...) N.V., (...). Dit bleek een valse verklaring te zijn (stuk 1)

Bij haar inschrijving in Meeuwen-Gruitrode dd. 23.04.2015 werd verzoekster er nogmaals mondeling aan herinnerd om de benodigde stukken in haar dossier bij te brengen.

Aangezien cliënte niets meer had vernomen van verzoekster werd verzoekster per brief d.d. 13.05.2015 herinnerd aan het feit dat zij voornoemde documenten nog steeds diende voor te leggen in het kader van haar vreemdelingendossier (stuk 2).

Tijdens een verhoor d.d. 30.05.2015 door de politie Noordoost Limburg te 3960 Bree, in het kader van een schijnhuwelijk, verklaart verzoekster geen werk te hebben en te leven van haar spaargeld alsook de hulp van haar ouders, zij is wel van plan werk te gaan zoeken (stuk 3). Hieruit kunnen we afleiden dat verzoekster tot op de dag van het verhoor nog steeds niet actief opzoek is gegaan naar werk en dus niet voldoet aan de voorwaarden om een verblijfskaart te krijgen.

Aangezien cliënte op 02.06.2015 geen enkele reactie van verzoekster had ontvangen, dat geen enkel stuk werd binnen gebracht en dat de termijn van drie maanden zoals vermeld in bijlage 19 was verstreken, werd door cliënte op 03.06.2015 een aangetekend schrijven gedaan aan verzoekster met verzoek om bijlage 20 te ondertekenen alsook met nogmaals een verzoek de stukken binnen te brengen (stuk 4).

Verzoekster bleek echter niet aanwezig te zijn op het ogenblik dat de zending werd aangeboden. In tegenstelling tot wat verzoekster beweert werd door Bpost wél een bericht in de brievenbus achtergelaten.

In het administratief recht wordt onder betekening verstaan, de mededeling bij individuele aanzegging van een rechtshandeling aan de persoon wiens rechtstoestand door deze handeling wordt gewijzigd of beïnvloed. In het administratief recht kan er dus "betekend" worden met een aangetekende brief met ontvangstmelding waarbij dit aangetekend schrijven termijnen doet lopen.

In het administratief recht is een kennisgeving middels aangetekend schrijven geldig zodra de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangeboden. Wanneer de postbode de brief niet persoonlijk aan de betrokkene of zijn gemachtigde heeft kunnen overhandigen, laat de postbode in de brievenbus van de geadresseerde een bericht achter met de melding dat de brief kan worden afgehaald op het postkantoor voor zover deze vormvereiste vervuld is, wordt het niet afhalen van de brief binnen de voorgeschreven termijn OP het postkantoor gelijkgesteld met een weigering om de brief in ontvangst te nemen, behoudens voor zover de betrokkene in de onmogelijkheid verkeerde om de brief binnen deze termijn af te halen. Let wel, voor zover de geadresseerde er niet kan in slagen het bewijs te leveren dat hij in de onmogelijkheid verkeerde de brief af te halen, wordt de brief geacht ontvangen te zijn OP de dag dat de brief aan de woning van de geadresseerde werd aangeboden en wordt de kennisgeving ook op deze dag vastgesteld. (Cass. 12 januari 2007, RABG 2007/10, 659)

Aangezien de zending niet werd afgehaald door verzoekster werd de aangetekende brief d.d. 23.06.2015 terug overgemaakt aan cliënte.

Cliënte verzond dd. 23.06.2015 voornoemde aangetekende brief nogmaals per gewone post.

Voornoemde zending zou volgens verzoekster pas bij haar eerste beland zijn op 02.07.2015. Het is wel heel toevallig dat verzoekster zich op 01.07.2015 aanmeldt op de gemeente om bijlage 20 te tekenen terwijl zij beweert de brief met de uitnodiging om bijlage 20 te tekenen pas zou ontvangen hebben op 02.07.2015 ...

Verzoekster moet de brief dus reeds ontvangen hebben vóór 01.07.2015. Hoe wist verzoekster anders dat zij voor 02.07.2015 zich moest melden op de gemeente?

Uit het feit dat verzoekster de brief van 23.06.2015 wel ontvangen heeft kan eveneens afgeleid worden dat de overige zendingen eveneens bij verzoekster in de brievenbus moeten hebben gelegen maar dat verzoekster simpelweg nagelaten heeft hierop te reageren.

Door verzoekster wordt in haar verzoekschrift, onterecht, voorgehouden dat verzoekster nooit kennis heeft gekregen van de vraag bijkomende bewijzen van sollicitaties en bewijzen van reële kansen binnen te brengen op het gemeentehuis. Nochtans is dit haar mondeling meegedeeld bij de aanmelding bij de gemeente Bree dd. 02.03.2015 alsook bij haar aanmelding bij de gemeente Meeuwen-Gruitrode dd. 23.04.2015. Daarenboven zijn de door cliënte verzonden brieven steeds gericht aan het juiste adres. Moest het al waar zijn dat verzoekster nooit kennis zou hebben gekregen van de vraag om bijkomende bewijzen te bezorgen, quod non, dan nog had verzoekster op de dag dat zij zich aanmeldde op het gemeentehuis om bijlage 20 te tekenen, zijnde 01.07.2015, de nodige stukken kunnen binnenbrengen. Doch ook nu liet verzoekster na om eenvoudig weg deze stukken thuis te gaan halen om ze op het gemeentehuis te komen afleveren.

Clïente kan aldus niet verweten worden dan zij onzorgvuldig zou handelen nu zij er zelf niets aan kan doen dat verzoekster gewoonweg weigert te reageren op bijlage 19 (dd. 02.03.2015), de brief dd. 13.05.2015 en de aangetekende zending dd. 03.06.2015 weigert te komen afhalen. Indien verzoekster dezelfde dag dat zij zich op de gemeente aanbod, met name 01.07.2015, nog de stukken had bijgebracht dan zou verzoekster niet zijn afgevoerd wegens verlies van verblijfsrecht.

Verzoekster haalt in haar verzoek aan dat de post van verzoekster vaak op het verkeerde adres wordt afgeleverd. Indien dit al het geval zou zijn dan nog kan cliënte niet verweten worden onzorgvuldig te handelen nu zij steeds het juiste adres heeft vermeld op haar zendingen.

Hoewel cliënte daartoe niet verplicht is heeft cliënte tussentijds brieven verzonden aan verzoekster om haar aan te sporen de stukken binnen te brengen (brieven dd. 13.05.2015 en dd. 23.06.2015). Cliënte kan aldus niet verweten worden het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel te hebben geschonden.

Uit voorgaande dossiers van overige gemeenten blijkt dat verzoekster zeer goed weet hoe de procedure in mekaar steekt doch steeds nalaat om haar dossier in orde te brengen ondanks de inspanningen die door de gemeenten worden geleverd om haar aan te sporen haar dossier in orde te brengen (stuk 5)."

3.3. De verzoekster voert onder meer de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 51, §1, derde lid van het vreemdelingenbesluit aan.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Artikel 51, §1 van het vreemdelingenbesluit bepaalt als volgt:

"§ 1. Indien een burger van de Unie niet alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen drie maanden na de indiening van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag, zonder hem het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

In dit geval beschikt de burger van de Unie over een bijkomende termijn van een maand om de vereiste documenten over te leggen. Deze bijkomende termijn van een maand begint te lopen vanaf de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde bijlage 20.

Indien de burger van de Unie nog altijd niet beschikt over de vereiste documenten binnen de bijkomende termijn van een maand bedoeld in het eerste lid, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

Indien de burger van de Unie de vereiste documenten overlegt binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag onmiddellijk door aan de gemachtigde van de Minister, behalve indien het recht op verblijf onmiddellijk aan de burger van de Unie is toegekend conform § 3."

Gelet op het bepaalde in artikel 51, §1, eerste en tweede lid van het vreemdelingenbesluit, kan de Raad de verzoekster bijtreden waar zij stelt dat voorafgaand aan de thans bestreden akte een eerste bijlage 20 diende te worden betekend waarbij haar één maand de tijd wordt gegeven om de nodige stukken betreffende de reële kansen op de arbeidsmarkt bij te brengen.

Met name dient overeenkomstig artikel 51, §1, eerste lid van het vreemdelingenbesluit de aanvraag voor een verklaring van inschrijving van de burger van de Unie, indien niet alle vereiste bewijsstukken werden overgelegd binnen de drie maanden na deze aanvraag, vooreerst te worden geweigerd door middel van een bijlage 20 zonder een bevel om het grondgebied te verlaten. Overeenkomstig artikel 51, §1, tweede lid van het vreemdelingenbesluit dient de burger van de Unie een bijkomende termijn van één maand te worden gegeven om alsnog de vereiste documenten over te leggen. Er is hieromtrent expliciet bepaald dat deze termijn begint te lopen vanaf de kennisgeving van de bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

In casu blijkt uit de stukken die door de verzoekster worden bijgebracht alsook uit de stukken van het administratief dossier (zie bijlage 2 bij het verzoekschrift en stukken 11 en 14 van het geïnventariseerde administratief dossier; stuk 12 van het administratief dossier betreft duidelijk de kennisgeving van de thans bestreden beslissing aangezien deze kennisgeving de beslissing van 2 juli 2015 betreft tot weigering van een verklaring van inschrijving met een bevel om het grondgebied te verlaten terwijl stuk 14 de kennisgeving betreft van de beslissing van 2 juni 2015 betreft tot weigering van een verklaring van inschrijving zonder bevel om het grondgebied te verlaten) dat de burgemeester van de gemeente Meeuwen-Gruitrode op 2 juni 2015 een eerste bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten heeft getroffen, die echter blijkens de bijbehorende akte van kennisgeving pas aan de verzoekster werd ter kennis gebracht op 1 juli 2015. De verzoekster kan dan ook worden gevolgd waar zij stelt dat het verzoek tot het bijbrengen van stukken via de bijlage 20 van 2 juni 2015 haar slechts één dag voor de kennisname van de thans bestreden beslissing werd betekend, hetgeen haar de kans heeft ontnomen om de bedoelde stukken alsnog binnen de maand bij te brengen.

Het verweer in de nota met opmerkingen dat de verzoekster reeds mondeling op 23 april 2015, bij brief van 13 mei 2015 en bij aangetekend schrijven van 3 juni 2015 werd gevraagd om de nodige stukken bij te brengen, kan niet overtuigen. Vooreerst dient er op te worden gewezen dat artikel 51, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet duidelijk voorschrijft dat de termijn van één maand voor het bijbrengen van de nodige bewijsstukken slechts aanvangt vanaf de kennisgeving van de bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Het mondelinge verzoek van 23 april 2015 – waarvan overigens geen bewijzen voorliggen – en het schrijven van 13 mei 2015 dateren van vóór het treffen van de eerste bijlage 20 op 2 juni 2015 en zijn derhalve niet relevant in het licht van de duidelijke bepaling van artikel 51, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet. Verder blijkt uit het aangetekend schrijven van 3 juni 2015 (bijlage 4 bij de nota met opmerkingen) enkel dat de verzoekster wordt uitgenodigd om zich dringend aan te melden om de bijlage 20 te komen ondertekenen en dat haar wordt gevraagd, zonder melding van enige (verval)termijn ter zake, om bewijzen van sollicitaties en bewijzen van reële kans op tewerkstelling voor te leggen. Los van de vaststelling dat in de door de verweerder bijgebrachte gegevens geen enkel begin van bewijs is terug te vinden van het feit dat de aangetekende zending van 3 juni 2015 daadwerkelijk aan de woonplaats van de verzoekster zou zijn aangeboden en dat een bericht in haar brievenbus werd gedeponeerd, is het duidelijk dat het schrijven van 3 juni 2015 geenszins de door artikel 51, §1, eerste lid van het vreemdelingenbesluit voorziene bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten bevatte.

Uit de voorliggende feiten kan de Raad dan ook slechts opmaken dat de bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten van 2 juni 2015 voor het eerst aan de verzoekster werd ter kennis gebracht op 1 juli 2012, zoals blijkt uit de bijbehorende akte van kennisgeving.

De burgemeester heeft dan ook onzorgvuldig gehandeld door reeds één dag na de kennisgeving van de bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten, een beslissing te nemen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten stellende dat de verzoekster nagelaten heeft om sollicitatiebrieven en een bewijs van reële kans op tewerkstelling bij te brengen.

Artikel 51, §1, derde lid van het vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“Indien de burger van de Unie nog altijd niet beschikt over de vereiste documenten binnen de bijkomende termijn van een maand bedoeld in het eerste lid, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.”

Aldus is voor de toepassing van artikel 51, §1, derde lid van het vreemdelingenbesluit vereist dat de burger van de Unie de vereiste stukken *“nog altijd niet (...) binnen de bijkomende termijn van een maand”* heeft overgemaakt.

In casu heeft de verzoekster echter geenszins een bijkomende termijn van één maand gehad, zodat de bestreden akte tot stand kwam met miskenning van artikel 51, §1, derde lid van het vreemdelingenbesluit.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet hieraan geen afbreuk. In de mate dat wordt verwezen naar het politieverhoor van 30 mei 2015 dient overigens te worden opgemerkt dat de burgemeester niet over de bevoegdheid beschikt om zelf te bepalen of de verzoekster al dan niet voldoet aan de

voorwaarden om een verblijfskaart te krijgen. Dit komt enkel aan de minister *c.q.* staatssecretaris of zijn gemachtigde toe.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden akte.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de burgemeester van de gemeente Meeuwen-Guitrode van 2 juli 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zestien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE